

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-926/2024-29

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu Siniši Marinoviću, u pravnoj stvari tužitelja Branimira Matušina iz Zagreba, Šljivik 27, OIB: 71863524506, zastupanog po punomoćniku Anti Pecirepu, odvjetniku iz Zagreba, Bužanova 6D, protiv tuženika Republika Hrvatska, Ministarstvo obrane, OIB: 52634238587, zastupanog po Općinskom građanskom državnom odvjetništvu u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 28. kolovoza 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja odvjetničkog vježbenika Kristijana Pavlovića, i punomoćnice tuženika savjetnice pri OGDO u Zagrebu Anite Šalina Beretin, dana 1. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati iznos od 226,33 eura, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, izuzev zakonskih zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza poreza na dohodak, sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.), za razdoblje do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate prema stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, tekućim na pojedine iznose s dospijećem kako slijedi:

- na iznos od 3,65 eur od 15. travnja 2019. do isplate,
- na iznos od 3,65 eur od 15. svibnja 2019. do isplate,
- na iznos od 3,65 eur od 15. lipnja 2019. do isplate,
- na iznos od 3,65 eur od 15. srpnja 2019. do isplate,
- na iznos od 3,74 eur od 15. kolovoza 2019. do isplate,

- na iznos od 3,74 eur od 15. rujna 2019. do isplate,
- na iznos od 3,74 eur od 15. listopada 2019. do isplate,
- na iznos od 3,74 eur od 15. studenog 2019. do isplate,
- na iznos od 3,74 eur od 15. prosinca 2019. do isplate,
- na iznos od 3,74 eur od 15. siječnja 2020. do isplate,
- na iznos od 3,76 eur od 15. veljače 2020. do isplate,
- na iznos od 3,76 eur od 15. ožujka 2020. do isplate,
- na iznos od 3,76 eur od 15. travnja 2020. do isplate,
- na iznos od 3,76 eur od 15. svibnja 2020. do isplate,
- na iznos od 3,76 eur od 15. lipnja 2020. do isplate,
- na iznos od 3,76 eur od 15. srpnja 2020. do isplate,
- na iznos od 3,81 eur od 15. kolovoza 2020. do isplate,
- na iznos od 3,81 eur od 15. rujna 2020. do isplate,
- na iznos od 3,81 eur od 15. listopada 2020. do isplate,
- na iznos od 3,81 eur od 15. studenog 2020. do isplate,
- na iznos od 3,81 eur od 15. prosinca 2020. do isplate,
- na iznos od 3,81 eur od 15. siječnja 2021. do isplate,
- na iznos od 3,83 eur od 15. veljače 2021. do isplate,
- na iznos od 3,83 eur od 15. ožujka 2021. do isplate,
- na iznos od 3,83 eur od 15. travnja 2021. do isplate,
- na iznos od 3,83 eur od 15. svibnja 2021. do isplate,
- na iznos od 3,83 eur od 15. lipnja 2021. do isplate,
- na iznos od 3,83 eur od 15. srpnja 2021. do isplate,
- na iznos od 3,93 eur od 15. kolovoza 2021. do isplate,
- na iznos od 3,93 eur od 15. rujna 2021. do isplate,
- na iznos od 3,93 eur od 15. listopada 2021. do isplate,
- na iznos od 3,93 eur od 15. studenog 2021. do isplate,
- na iznos od 3,93 eur od 15. prosinca 2021. do isplate,
- na iznos od 3,93 eur od 15. siječnja 2022. do isplate,
- na iznos od 4,02 eur od 15. veljače 2022. do isplate,
- na iznos od 4,02 eur od 15. ožujka 2022. do isplate,
- na iznos od 4,02 eur od 15. travnja 2022. do isplate,
- na iznos od 4,02 eur od 15. svibnja 2022. do isplate,
- na iznos od 4,02 eur od 15. lipnja 2022. do isplate,
- na iznos od 4,02 eur od 15. srpnja 2022. do isplate,
- na iznos od 3,77 eur od 15. kolovoza 2022. do isplate,
- na iznos od 3,77 eur od 15. rujna 2022. do isplate,
- na iznos od 3,77 eur od 15. listopada 2022. do isplate,
- na iznos od 3,77 eur od 15. studenog 2022. do isplate,
- na iznos od 3,77 eur od 15. prosinca 2022. do isplate,
- na iznos od 3,77 eur od 15. siječnja 2023. do isplate,
- na iznos od 3,95 eur od 15. veljače 2023. do isplate,
- na iznos od 3,95 eur od 15. ožujka 2023. do isplate,
- na iznos od 3,95 eur od 15. travnja 2023. do isplate,
- na iznos od 3,95 eur od 15. svibnja 2023. do isplate,
- na iznos od 3,95 eur od 15. lipnja 2023. do isplate,
- na iznos od 3,95 eur od 15. srpnja 2023. do isplate,
- na iznos od 4,48 eur od 15. kolovoza 2023. do isplate,
- na iznos od 4,48 eur od 15. rujna 2023. do isplate,

- na iznos od 4,48 eur od 15. listopada 2023. do isplate,
- na iznos od 4,48 eur od 15. studenog 2023. do isplate,
- na iznos od 4,48 eur od 15. prosinca 2023. do isplate,
- na iznos od 4,47 eur od 15. siječnja 2024. do isplate, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.197,50 eura, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.), po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, tekućim od 1. listopada 2026. do isplate, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je bio zaposlenik kod tuženika, Pukovnija vojne policije, sa sjedištem zapovjedništva u Zagrebu, na poslovima djelatne vojne osobe, sve do dana 1. prosinca 2014., kada je umirovljen. Za vrijeme rada u Ministarstvu obrane tuženik nije tužitelju uredno plaćao dodatke na plaću, radi čega je sudskim odlukama tuženiku naloženo isplatiti tužitelju neisplaćene dodatke na plaću. Međutim, prilikom umirovljenja i izračuna mirovinske osnovice tužitelju u njegov zbroj ostvarenih plaća i obračuna vrijednosnih bodova, temeljem kojeg se utvrđuje mirovinska osnovica, nisu uvršteni i iznosi dodataka na plaću iz svake priložene sudske presude pa je mirovinska osnovica i time tako utvrđena mirovina tužitelja bila manja od one koju bi tužitelj ostvario da su mu utuženi dodaci na plaću od strane tuženika pravovremeno obračunati i uplaćeni.

Dana 11. prosinca 2023. tužitelj je podnio pred nadležnom službom HZMO-a zahtjev za obnovu postupka za donošenje novog rješenja o visini mirovine, u kojem bi se trebali obračunati i iznosi iz navedenih sudskih odluka i novih podataka o plaći. Kako temeljem čl. 134. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN, 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19, 84/21, 119/22) tužitelju pripada pravo na uvećanu mirovinu tek od prvog dana idućeg mjeseca nakon donošenja rješenja u obnovljenom postupku, razvidno je kako je tužitelju od umirovljenja pa do podnošenja zahtjeva za obnovu postupka, odnosno do donošenja tog novog rješenja u obnovljenom postupku isplaćivan manji iznos mirovine od iznosa koji bi mu pripadao jer mu u ranijem obračunu mirovine nisu ušle u obračun osnovice plaće a time i mirovinske osnovice i iznosi utvrđeni citiranim sudskim odlukama. Zbog neuplate utuženih a potom i dosuđenih dodataka na plaću te pripadajućih poreza, prireza i doprinosa, kao i zbog nedostavljanja odgovarajućih obrazaca nadležnom HZMO-u o tome, tužitelj je oštećen za iznos razlike između ostvarene visine mirovine i visine mirovine koju bi tužitelj ostvario da je tuženik pravovremeno isplatio tužitelju dugovane neto iznose te pripadajuće poreze, prireze i doprinose na ove neto iznose i da je pravovremeno o tome dostavila odgovarajuće obrasce nadležnom HZMO u nezastarnom roku unazad 5 godina, odnosno od 1. ožujka 2019. pa do dana 1. siječnja 2024., kao prvog dana idućeg mjeseca nakon dana podnošenja zahtjeva za obnovu

postupku, pa stoga tužitelj u ovom postupku potražuje naknadu štete u vidu manje isplaćene mu mirovine za navedeno utuženo razdoblje.

Sukladno čl. 186.a Zakona o parničnom postupku tužitelj se obratio tuženiku radi mirnog rješenja spora, međutim njegovu zahtjevu nije udovoljeno.

Slijedom navedenog, tužitelj konačno postavljenim tužbenim zahtjevom iz podneska od 19. svibnja 2026. za utuženo razdoblje potražuje iznos od 226,33 eura bruto, zajedno sa pripadajućim kamatama, uz naknadu parničnih troškova.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Ističe prigovor zastare za dio potraživanja iz tužbe sukladno čl. 230. Zakona o obveznim odnosima.

Navodi kako je iz dostavljene tužbe razvidno da je tužitelj podnio zahtjev za obnovu postupka pred nadležnom službom HZMO-a, te nema saznanja o visini mirovine, slijedom čega tuženik ističe prigovor preuranjenosti tužbe.

Predlaže se odbiti tužitelja sa tužbom i tužbenim zahtjevom u cijelosti uz naknadu parničnog troška tuženiku.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u zahtjev za mirno rješenje spora od 28.03.2024., uz presliku povratnice, Odluku tuženika o rasporedu od 30.05.2014., rješenje HZMO-a od 25.02.2015., uz prilog, presudu Općinskog suda u Karlovcu od 30.03.2012. poslovnog broja P-756/2011, presudu Općinskog radnog suda u Zagrebu od 06.03.2013. poslovnog broja Pr-5118/2008, presudu Općinskog suda u Novom Zagrebu od 02.03.2022. poslovnog broja Pr-20/2018 te 15.07.2022. poslovnog broja Pr-24/2018, uz prilog (str. 4-53 spisa), rješenje HZMO-a od 15.07.2024., s prilogom (str. 55-60 spisa), dopis HZMO-a od 28.08.2024., rješenje HZMO-a od 16.08.2024., s prilogom, sudsku praksu (str. 72-165 spisa), izvršio je uvid u nalaz i mišljenje vještaka Zrinka Ručevića – Ručević vještačenja d.o.o. od 09.07.2025. (str. 176-179 spisa), kao i u dodatni nalaz i mišljenje vještaka od 09.04.2026. (str. 197-200 spisa), u obavijesti o mirovinskim primanjima tužitelja (str. 184-187 spisa), kao i u ostalu dokumentaciju koja prileži spisu.

4. Provedeni dokazi ocijenjeni su u skladu s čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN, 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14. i 70/19. - dalje: ZPP).

5. Nakon provedenog dokaznog postupka, sud je utvrdio kako je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

6. Tužitelj je bio zaposlenik tuženika – Ministarstva obrane Republike Hrvatske, na poslovima djelatne vojne osobe, te je umirovljen danom 01. prosinca 2014. godine. Mirovina mu je prvotno utvrđena Rješenjem HZMO-a od 25. veljače 2015. godine u iznosu od 3.257,42 kn (neto) mjesečno od dana 01. prosinca 2014. godine, prema odredbama Zakona o pravima iz mirovinskog osiguranja djelatnih vojnih osoba, policijskih službenika i ovlaštenih službenih osoba („Narodne novine“ br. 128/99, 129/00, 16/01, 22/02, 41/08, 97/12 i 118/12).

7. Pravomoćnim presudama Općinskog suda u Karlovcu poslovni broj: P-756/11 od 30. ožujka 2012, Općinskog radnog suda u Zagrebu posl.br.: Pr-5118/08 od 06. ožujka 2013., Općinskog suda u Novom Zagrebu posl.br.: Pr-20/18 od 02. ožujka

2022. i Općinskog suda u Novom Zagrebu posl.br.: Pr-24/18 od 15. srpnja 2022. tuženiku je naložena isplata razlika bruto plaće odnosno dodataka na plaću tužitelju. Tuženik je isplatu po navedenim presudama izvršio, međutim pri prvotnom izračunu mirovine iznosi tih dosuđenih razlika plaće nisu bili uvršteni u mirovinsku osnovicu tužitelja.

8. Dana 11. prosinca 2023. tužitelj je pred nadležnom službom HZMO-a podnio zahtjev za obnovu mirovinskog postupka. Rješenjem HZMO-a od 15. srpnja 2024. godine utvrđena je nova (viša) mirovina tužitelja, počevši od 01. siječnja 2024. godine.

9. Sud je proveo financijsko vještačenje po vještaku Zrinku Ručeviću iz Ručević vještačenja d.o.o, a nalaz i mišljenje vještaka, kao i pisanu dopunu, sud u potpunosti prihvaća ocijenivši isti kao stručan, objektivan i izrađen u skladu s pravilima struke.

Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da da razlika između starosnih mirovina koje je tužitelj primio i iznosa mirovina koje bi primio da su neisplaćeni dodaci na plaću specificiranih u presudama navedenim u tužbenom zahtjevu, uzeti u obzir prilikom izračuna prosječnih vrijednosnih bodova i mirovinske osnovice tužitelja, za razdoblje od 1. ožujka 2019. do 1.siječnja 2024., ukupno iznosi 236,00 eura, te su pojedini mjesečni iznosi razlika dani u stupcu 'd', a datumi dospijeća u stupcu 'e' Tabele 1 iz nalaza.

10. Tužitelj se na nalaz i mišljenje očitovao na način navodeći da je još zahtjevom za mirno rješenje spora, a potom i tužbom potraživao iznos neto razlike mirovine, no vještak u nalazu i mišljenju navodi da razlike mirovina nije moguće utvrditi u neto iznosima iz razloga što punomoćnik tužitelja na zahtjev vještaka nije htio dostaviti podatke o isplaćenoj mirovini tužitelju iz kojih bi bio vidljiv neto iznos primljene mirovine i koeficijent osobnog odbitka tužitelja koji je potreban za izračun poreza na dohodak, a podaci o mirovini koje je u spis predmeta dostavio HZMO su u bruto iznosima. Što se tiče izračuna razlike mirovine, tužitelj predlaže da se vještak pisano očituje o mogućem odstupanju između bruto i neto iznosa razlike mirovine.

11. Vještak je nastavno na gore navedeno izradio dodatno financijsko vještačenje na okolnost visine razlike između pretpostavljene i isplaćene starosne mirovine. U skladu s pretpostavkama i izračunima iz osnovnog i ovog dopunskog nalaza, vještak je mišljenja da razlika između starosnih mirovina koje je tužitelj primio i iznosa mirovina koje bi primio da su neisplaćeni dodaci na plaću specificiranih u presudama navedenim u tužbenom zahtjevu, uzeti u obzir prilikom izračuna prosječnih vrijednosnih bodova i mirovinske osnovice tužitelja, za razdoblje od 1. travnja 2019. do 1. prosinca 2023., ukupno iznosi 226,33 eura neto, te su pojedini mjesečni iznosi razlika dani su u stupcu 'h', a datumi dospijeća u stupcu 'i' Tabele 1a iz dopunskog nalaza.

12. Tužitelj je tužbeni zahtjev postavio u skladu sa nalazom i mišljenjem vještaka, odnosno pisanom dopunom, dok tuženik nije prigovarao matematičkom izračunu vještaka.

13. Prema čl. 111. st. 1. Zakona o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 64/23; dalje: ZR), ako radnik pretrpi štetu na radu ili u vezi s radom, poslodavac je dužan

radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava. Prema čl. 111. st. 2. ZR, pravo na naknadu štete odnosi se i na štetu koju je poslodavac uzrokovao radniku povredom njegovih prava iz radnog odnosa. Tuženik kao poslodavac bio je obvezan tužitelju uredno i pravovremeno obračunavati i isplaćivati sve sastavnice plaće, uključujući dosuđene dodatke. Budući da ih nije pravovremeno isplaćivao, nije ni obračunavao niti uplaćivao odgovarajuće doprinose HZMO-u, niti mu dostavljao propisane obrasce iz kojih bi HZMO saznao za izmijenjenu osnovu za obračun mirovine. Sukladno čl. 1045. st. 1. ZOO, tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je. Šteta se u smislu čl. 1046. ZOO definira i kao sprječavanje povećanja imovine (izmakla korist) – što je upravo slučaj kada je tužitelju onemogućeno ostvarivanje više mirovine. Obveza naknade štete smatra se dospelom od trenutka nastanka štete (čl. 1086. ZOO). Sukladno čl. 1090. ZOO, sud će dosuditi naknadu u iznosu koji je potreban da se oštećenikova materijalna situacija dovede u ono stanje u kojem bi se nalazila da nije bilo štetne radnje ili propuštanja.

14. Što se tiče prigovora zastare treba istaknuti kako je navedeni prigovor neosnovan. Navedeno iz razloga što prema čl. 230. st. 1. ZOO, tražbina naknade štete zastarijeva u roku tri godine od kada je oštećenik doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila. Prema čl. 230. st. 2. ZOO, u svakom slučaju zastarijeva u pet godina od nastanka štete. Tužiteljevo potraživanje je potraživanje razlike mirovine koja mu je bila isplaćena u manjem iznosu od onoga koji bi mu bio isplaćen da je tuženik pravovremeno obračunao i uplatio doprinose te dostavio odgovarajuće obrasce HZMO-u. Šteta nastaje svakog pojedinog mjeseca u kojem je isplaćena mirovina u nižem iznosu od onog koji bi pripao tužitelju. No, čak neovisno o navedenom, zastarni rok u ovakvim slučajevima teče od primitka konačnog rješenja HZMO-a o novoj visini mirovine, jer tek tada oštećenik saznaje za ukupni opseg i visinu štete. Kako konačno Rješenje HZMO-a kojim je utvrđena nova mirovina datira od 15. srpnja 2024. godine, subjektivni rok nije niti počeo teći do podnošenja tužbe. Također, nije osnovan niti prigovor preuranjenosti niti prejudicijelnosti rješenja HZMO-a. Naime, tuženik je tvrdio da novo rješenje HZMO-a o visini mirovine u obnovljenom postupku predstavlja prejudicijelno pitanje u smislu čl. 213. ZPP te da je tužbeni zahtjev prijevremen dok to rješenje ne bude doneseno. Prethodno (prejudicijelno) pitanje u smislu čl. 213. ZPP postoji samo kada o određenom pitanju može odlučiti isključivo drugi sud ili tijelo i kada je ta odluka neophodna pretpostavka za meritorno rješenje parnice. Ovdje to nije slučaj. Naime, ovaj sud je nadležan sam utvrditi visinu nastale štete na temelju financijskog vještačenja i raspoloživih dokaza, što je u ovom postupku i učinjeno. Osim toga, upravo zbog toga što novo rješenje HZMO-a po obnovi postupka ne djeluje retroaktivno, nova mirovina isplaćuje se tek od prvog dana idućeg mjeseca nakon podnošenja zahtjeva za obnovu.

15. Obveza naknade štete dospijeva od trenutka nastanka štete (čl. 1086. ZOO). Šteta za svaki pojedini mjesec je nastala isplatom umanjene mirovine u tom mjesecu, Stopa zatezne kamate određena je sukladno odredbi čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima.

16. Konačno, potrebno je istaknuti kako je tužbenim zahtjevom tužitelj zatražio isplatu iznosa od 226,33 EUR, uz naznaku da se radi o bruto iznosu. Uvidom u nalaz

i mišljenje vještaka utvrđuje se da iznos od 226,33 EUR odgovara neto razlici mirovine, dok bruto razlika iznosi 236,00 EUR. Budući da se mirovina isplaćuje kao neto iznos i da stvarni materijalni gubitak tužitelja predstavlja upravo neto razlika mirovine koja mu nije isplaćena, sud tumači tužbeni zahtjev kao zahtjev za isplatom neto iznosa od 226,33 EUR. Oznaka 'bruto' u tužbenom zahtjevu je pogrešna jer tužitelj faktično traži iznos koji vještak utvrđuje kao neto, pa sud dosuđuje taj iznos kao neto naknadu štete sukladno čl. 1090. ZOO. Osim toga, i sam tužitelj je jasno naveo kako (konačni) tužbeni zahtjev postavlja sukladno dodatnom izračunu vještaka koje je sačinjeno u neto iznosu.

17. Odluka o troškovima postupka donesena je temeljem čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. ZPP-a. Prilikom dosuđivanja naknade troška tužitelju, sud je vodio računa o vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja svake pojedine radnje, troškovniku tužitelja te o tome da primjenjuje Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika koja je vrijedila u vrijeme poduzimanja svake pojedine radnje.

Tužitelju je priznat trošak zastupanja po punomoćniku sukladno Odvjetničkoj tarifi i zatraženom trošku i to: za sastav zahtjeva za mirno rješenje spora 25 bodova (Tbr. 32/1 OTH), za sastav tužbe 25 bodova (Tbr. 7/1 OTH), za sastav podnesaka od 02.12.2024., 13.12.2024., 24.07.2025. i 11.09.2025. za svaki po 25 bodova (Tbr. 8/1 OTH), za sastav podneska od 19.05.2026. 12,5 bodova (Tbr. 8/3 OTH), te za sastav podnesaka od 23.09.2024. i 07.05.2026., za svaki podnesak po 12,5 bodova (25%), kao i za pristup na ročišta održana 06.03.2025., 10.02.2026. i 28.08.2026., za svako ročište po 25 bodova (Tbr. 9/1 OTH), i za pristup na ročište za objavu presude 01.10.2026. 12,5 bodova, odnosno 239 bodova što uz PDV od 25% iznosi 597,50 eura. Tužitelju je priznat i trošak plaćenog predujma za provođenje financijskog vještačenja u ukupnom iznosu od 600,00 eura, dakle tužitelju je ukupno priznat trošak u iznosu od 1.197,50 eura.

Sud je tužitelju sukladno Tbr. 8/1 OTH priznao trošak četiri obrazložena podneska.

Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 20.03.2025. budući isti nije bio neophodan za vođenje ovog postupka.

18. Na dosuđeni parnični trošak tužitelju je dosuđena zakonska zatezna kamata koja teče od dana donošenja presude do isplate, sukladno odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a, u visini određenoj čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a.

19. Iz svih navedenih i obrazloženih razloga odlučeno je kao u izreci presude.

Zagreb, 1. listopada 2026.

Sudac
Siniša Marinović

Uputa o pravnom lijeku:

Presuda kojom se završava spor u postupku male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 1., 2., 4.-6., 8.-11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

DNA:

1. pun. tužitelja
2. tuženiku po OGDO

Broj zapisa: **9-3088d-f5aff**

Kontrolni broj: **05827-f653f-d36b9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.